

tionem. Si namque minutia relicta ad subtractam minutiam adijciatur, componetur minutia illa, à qua subtractio facta est, si non est erratum. Vt quoniam subtracta minutia hac $\frac{3}{4}$. ex ista $\frac{7}{9}$. relinquitur hæc minutia $\frac{1}{36}$. vt in proximo exemplo patuit; si addatur $\frac{1}{36}$. ad $\frac{3}{4}$. componetur hæc minutia $\frac{1}{4} \frac{1}{4}$. quæ ad minimos terminos reducta erit hæc $\frac{7}{9}$. à qua nimirum facta est subtractio. Sic etiam, quia subtracta hac minutia $\frac{2}{3}$. ex ista $\frac{6}{8}$. reliqua est minutia hæc $\frac{2}{24}$. si ea addatur ad $\frac{2}{3}$. fiet minutia $\frac{5}{4}$. quæ æqualis est minutia $\frac{6}{8}$. à qua subtractio facta est: vt patet, si vtraque ad minimos terminos reuocetur. Semper enim reperietur minutia hæc $\frac{3}{4}$. Vel certe, quia nume-
tores earum in crucem per denominatores multiplicati producant eundem numerum, nimirum 432.

Probatio
subtracti-
onis mi-
nutiarū.

MULTIPLICATIO FRACTO-
rum numerorum. CAP. XIII.

SI numeratores inter se multiplicentur, producetur numerator summæ multiplicationis, ex denominatorum autem multiplicatione denominator eiusdem gignetur. Vt ex multiplicatione $\frac{2}{3}$. per $\frac{3}{4}$. fient $\frac{6}{12}$ hoc est, $\frac{1}{2}$. Numeratores enim inter se multiplicati faciunt 6. denominatores vero 12.

Multipli-
catio mi-
nutiarū
quo pa-
cto fiat.

Quando minutia per numerum integrū multiplicanda est, supponenda est numero integro vnitas, vt fiat ex ipso quasi fractio quædam denominata ab vnitate integra. Deinde regula, quam proxime præscripsimus, seruanda. Vt si

Quando
adsunt
integra
quid agē-
dum.

$\frac{8}{12} \cdot \frac{4}{3}$

H 3

multi-